

Dosar nr. 315/2024

HOTĂRÂREA nr. 8

din 08.05.2025

Comisia de Etică Universitară a ULBS – formată din președinte de complet, lect. univ. dr. Bogdan VĂTAVU, și membri, lect. Univ. dr. Elena TOPÂRCEAN lect. univ. dr. Diana VASIU, student Adelin DULĂU, student Antonie LAZĂR, prof. univ. dr. Anca ȘIPOȘ

Examinând dosarul Comisiei de Etică, cu numărul de mai sus, privind pe studentul [REDACTAT]

CONSTATĂ:

La data de 16.10.2024 a fost înregistrată la Comisia de Etică a ULBS sesizarea nr. 4947/315/16.10.2024 formulată de doamna [REDACTAT]

[REDACTAT] vind posibile încălcări ale Codului de Etică și Deontologie Universitară de către [REDACTAT], student în anul III la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. În sesizarea sa, doamna [REDACTAT] aduce acuzații reclamatului cu privire la încălcarea *Regulamentului UE 2016/679 (privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date)*, precum și a art. 72-73 Cod civil. Mai precis, împotriva studentului [REDACTAT] au fost aduse acuzații de înregistrare prin mijloace audio-video a reclamantei fără a i se solicita în prealabil acordul, prelucrarea înregistrărilor astfel obținute și distribuirea lor, fără solicitarea consimțământului, pe grupurile de WhatsApp ale studenților de la Facultatea de Drept. Faptele imputate reclamatului s-ar fi desfășurat în timpul unei întâlniri online cu studenții reprezentanți din Senatul ULBS, desfășurată la data de [REDACTAT], inițiată de reclamantă în calitate de prorector responsabil cu studenții și relația cu comunitatea.

La data înregistrării sesizării, componența Comisiei de Etică era următoarea:

Președinte: Lector univ.dr. Danusia Boicean

Membri: Prof. univ. dr. Silviu Morar

Prof. univ. dr. Minodora Sălcudean

Prof. univ. dr. ing. Nicolae Cofaru

Asistent univ.dr. Iuliana Maria Ciocan

Adelin Dulău, student

Vanesa Bodî, student

Prof. univ. dr. ing. Anca Șipoș (SCUS)

Fiind vorba despre un cadru didactic și un student al Universității Lucian Blaga din Sibiu, Comisia a fost legal sesizată; alte excepții privind competența nu au fost invocate în scris la primul termen. Doamna președinte, lect. univ. dr. Danusia Boicean, potrivit art.5, lit. h) din *Regulamentul Comisiei de etică universitară*, a solicitat abținerea în acest dosar, în cadrul ședinței Comisiei din data de 18.11.2024, motivând conflictul de interese, aflându-se în raporturi de muncă cu reclamanta în cadrul unui proiect. În cadrul aceleiași ședințe, doamna asist. univ. Iuliana Maria Ciocan a depus o cerere de abținere în acest dosar, conform art. 5, lit. h) din *Regulamentul Comisiei de etică universitară*, pe motiv că studentul reclamat urmează a fi evaluat în cadrul seminarelor ținute de domnia sa în semestrul în care a fost formulată plângerea, putând astfel exista temeri cu privire la imparțialitatea domniei sale. Ceilalți membri ai comisiei au admis cererile de abținere.

Componența Comisiei de Etică a suferit modificări pe parcursul instrumentării dosarului, ca urmare a demisiilor membrilor. Prin decizia nr. 1520/23.12.2024, componența s-a modificat astfel:

Președinte: Lector univ.dr. Danusia Boicean

Membri: Prof. univ. dr. Silviu Morar

Șef lucrări dr. Elena Topîrcean

Lector univ. dr. Bogdan-Vlad Vătavu

Asistent univ.dr. Iuliana Maria Ciocan

Student Antonie Emanuel Lazăr

Student Adelin- Ioan Dulău

Prof. univ. dr. ing. Anca Șipoș – SCUS

În ședința din data de 13.01.2025, membrii au votat președintele de complet în persoana domnului lector univ.dr. Bogdan-Vlad Vătavu.

Prin decizia nr. 20/27.01.2025, componența Comisiei de Etică s-a modificat astfel:

Președinte: Lector univ.dr. Danusia Boicean

Membri: Șef lucrări dr. Elena Topîrcean

Lector univ. dr. Bogdan-Vlad Vătavu

Lector univ.dr. Diana Elena Vasiu

Asistent univ.dr. Iuliana Maria Ciocan

Student Antonie Emanuel Lazăr

Student Adelin- Ioan Dulău

Prof. univ. dr. ing. Anca Șipoș – SCUS

Membri supleanți:

Lector univ.dr. Alina Georgeta Mag

Student Sylvester-Robert Radomir

Student Adriana Ileana Avram

Sesizarea a fost supusă unui control al admisibilității, potrivit art. 4 alin. 6 din Regulamentul Comisiei de etică, sens în care s-a constatat că este admisibilă; astfel, se prevede că pentru a fi admisibilă, o sesizare trebuie să conțină cumulativ semnătura persoanei care face sesizarea, datele de identificare ale acesteia, o motivare argumentată privind nerespectarea normelor de etică și deontologie, precum și mijloacele de probă ce susțin sesizarea, condiții pe care Comisia le-a considerat a fi îndeplinite.

S-a procedat la informarea studentului reclamat cu privire la existența pe rolul comisiei a prezentei sesizări și i s-a solicitat acestuia un punct de vedere scris (depus la dosar).

Potrivit dispozițiilor legale, comisia trebuie să stabilească cadrul procesual, să analizeze toate elementele de fapt și de drept și să administreze toate probele necesare rezolvării cauzei, precum și să încerce să stingă diferendul pe cale amiabilă, sens în care s-a apreciat că se impune convocarea și audierea părților în prezentul litigiu. Părțile au refuzat împăcarea și au fost citate, audiată fiind doar reclamanta la data de 17.02.2025. Reclamatul a fost citat în datele de 17.02.2025, 14.04.2025

și 28.04.2025, motivând de fiecare dată absența de la audiere. Analiza în vederea soluționării cauzei a continuat, în acord cu prevederile art. 5, lit. m) a *Regulamentului de etică universitară din ULBS*.

Cu ocazia audierii, reclamanta a prezentat din nou evenimentele care au dus la formularea sesizării împotriva domnului [REDACTED]. Astfel, în cadrul unei întâlniri online informale desfășurate în data de [REDACTED] reclamanta a primit o întrebare din partea reclamatului, întrebare care nu era legată de tema întâlnirii, la care totuși reclamanta a răspuns. Întâlnirea online nu a fost înregistrată de organizator. Întreaga interacțiune a fost înregistrată însă de reclamat, fără a solicita acordul înregistrării din partea reclamantei sau a celorlalți participanți la întâlnire. În data de 19.09.2024, reclamanta a aflat că acea înregistrare a fost făcută publică pe grupuri online ale unor viitori studenți ai ULBS. În continuare, reclamanta adaugă că înregistrarea a fost trunchiată cu rea intenție de către reclamat.

Au fost citați în calitate de martori persoanele propuse de părți. S-a prezentat la audieri doar studenta [REDACTED] care a declarat că a participat la întâlnirea online inițiată de doamna [REDACTED] și că își amintește intervenția reclamatului și răspunsul reclamantei. Arată că nu i s-a solicitat acordul pentru înregistrarea ședinței, acest fapt nefiind semnalizat în niciun fel pe ecranul dispozitivului folosit în vederea participării la întâlnirea online. Până la data audierii, martorul nu a cunoscut faptul că înregistrarea din timpul întâlnirii a circulat pe grupuri studențești de comunicare.

La dosar au fost depuse de către reclamantă, ca probe, înregistrarea video efectuată de reclamat și capturi de ecran conținând conversații desfășurate pe grupul studentesc de WhatsApp în care aceasta a circulat. Reclamatul, odată cu întâmpinarea, a depus probe constând în documente oficiale, corespondență electronică, stenograme, capturi de ecran cu conversații desfășurate pe WhatsApp.

Urmare a analizei probelor administrate, s-au reținut în fapt următoarele:

La data de [REDACTED] doamna [REDACTED] reclamantă, a convocat o întâlnire online cu studenții reprezentanți din Senatul ULBS, Consiliul de Administrație, consiliile facultăților și reprezentanții asociațiilor studențești din ULBS. Scopul întâlnirii a fost unul informativ, reclamanta urmând să prezinte activitățile și proiectele dedicate studenților ce urmau să se desfășoare la începutul de an universitar. La finalul întâlnirii, reclamanta s-a adresat participanților cu încurajarea de a formula propuneri sau observații privitoare la tematica întâlnirii. Studentul [REDACTED] reclamat, a adresat o întrebare cu privire la un subiect fără legătură cu chestiunile discutate

în cadrul întâlnirii, la care doamna [REDACTED] a răspuns. În data de 19.09.2024, reclamanta a primit o înregistrare video care conținea poziția dumneaei din întâlnirea online din ziua precedentă și care fusese publicată de către reclamat pe grupurile de WhatsApp ale studenților de la Facultatea de Drept. Reclamanta susține că nu și-a exprimat acordul pentru înregistrare și nici pentru difuzarea acesteia către alte persoane, ceea ce contravine *Regulamentului UE 2016/679* privind protecția datelor personale și a prevederilor privind confidențialitatea din *Codul de etică și deontologie universitară al Universității Lucian Blaga din Sibiu*. În plus, mai susține aceasta, înregistrarea ar fi fost de asemenea prelucrată de reclamat „în scopul alterării reputației sale profesionale”.

În întâmpinarea formulată, reclamantul recunoaște că a înregistrat întâlnirea la care a luat parte în vederea documentării unor informații pe care le considera relevante unor demersuri care nu fac obiectul acestui dosar. Reclamatul motivează că acțiunile sale „trebuie privite prin prisma interesului public și a dreptului comunității academice la informare”, argumentând că „realizarea unei înregistrări nu constituie infracțiune dacă aceasta este justificată de interesul general”, aducând în sprijinul său art. 226 din Codul Penal referitor la violarea vieții private.

Conform *Codului de etică al ULBS*, art. 7, alin. 2, „Confidențialitatea consacră dreptul oricărei persoane la protecția datelor cu caracter personal care o privesc. Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege.”

Potrivit *Regulamentului UE 2016/679* privind protecția datelor și a legislației naționale (*Lege nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date*), datele cu caracter personal înseamnă orice informație privind o persoană identificată sau identificabilă; o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Regulamentul UE 2016/679 prevede la art. 5, alin. 1), lit. a), că datele cu caracter personal „sunt prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată”. Mai departe, același

regulament prevede la art. 6, alin. 1), lit. a) că prelucrarea datelor este legală doar dacă „persoana vizată și-a dat consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal”, iar la lit. e) „prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul”.

Dreptul la viață privată este un drept constituțional reglementat de art. 26 din Constituție, de art. 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Ședința de lucru din data de [REDACTED] a fost una informală, la care au participat doar studenții invitați, reprezentanți în Senat, Consiliul de Administrație și consiliile facultăților, reprezentanți ai asociațiilor studențești, cărora li s-a dat accesul la link-ul de desfășurare, dar nu publică.

Interceptarea fără drept a unei convorbiri private, săvârșită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, în cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări constituie atingere adusă vieții private, astfel cum reglementează art. 74 Cod civil.

Prin Decizia nr. 29/2024, ICCJ a statuat următoarele:

„În reglementarea drepturilor personalității din Codul civil, vocea umană este integrată imaginii persoanei și protejată de imixțiuni în viața privată a titularului prin intermediul dreptului la propria imagine.

Astfel, art. 73 alin. (2) din Codul civil conferă titularului prerogativa ca, în exercitarea dreptului la propria imagine, „să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri”, prevăzând, în același timp, în teza finală, că dispozițiile art. 75 rămân aplicabile.

De asemenea, potrivit art. 74 din Codul civil, „Sub rezerva aplicării dispozițiilor art. 75, pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private: (...) b) interceptarea fără drept a unei convorbiri private, săvârșită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, în cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări; c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane aflate într-un spațiu privat, fără acordul acesteia; (...)”.

Se observă că, în ambele ipoteze prevăzute de art. 74 din Codul civil, lipsa acordului persoanei este esențială pentru caracterizarea unei fapte drept atingere adusă vieții private, prin coroborare cu prevederile art. 73 alin. (2) din același cod. Chiar dacă acordul persoanei a cărei voce a fost

captată sau utilizată este prevăzut în mod explicit doar în cea de-a doua ipoteză, descrisă la lit. c) a art. 74 din Codul civil, aceeași condiție trebuie reținută și în cazul de la lit. b), cel puțin pentru utilizarea interceptării unei convorbiri private, dacă nu pentru interceptarea în sine. Înregistrarea - care interesează prezența sesizare -, în sensul de fixare pe un suport a sunetelor, respectiv a vocii, poate fi integrată noțiunii de „reproducere” regăsite în art. 73 alin. (2) din Codul civil, fiind, în același timp, o formă de utilizare a operațiunii de interceptare.

De asemenea, nu este exclusă existența unei atingeri aduse vieții private prin orice altă formă de „reproducere” a vocii, dat fiind că art. 71 alin. (2) din Codul civil interzice orice imixtiune „în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul, reședința sau corespondența sa, fără consimțământul său ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75”, iar în alin. (3) al aceluiași articol se prevede că „Este, de asemenea, interzisă utilizarea, în orice mod, a corespondenței, manuscriselor sau a altor documente personale, precum și a informațiilor din viața privată a unei persoane, fără acordul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75”.

Vocea și imaginea participanților la ședința din data de [REDACTED] intră în sfera datelor personale și, de asemenea, în sfera vieții private, ocrotite de lege.

Înregistrarea ședinței efectuată de reclamat, fără consimțământul celor prezenți, încalcă dreptul la protecția datelor și constituie și o ingerință în viața privată, mai ales că discuțiile pot conține opinii, date personale sau informații sensibile, iar participanții nu știau că sunt înregistrați, după cum rezultă din declarația martorei.

În urma analizării probelor administrate în cauză (pozițiile părților și declarația martorului, înscrisuri, înregistrarea efectuată de reclamat) a rezultat că acuzațiile formulate în cauză au suport probatoriu, iar faptele au fost săvârșite de persoana indicată în plângere; se reține că sub aspectul vinovăției, acestea au fost comise cu intenție directă, autorul urmărind producerea unui rezultat prejudiciant pentru reclamantă.

În ceea ce privește acuzația cu privire la **înregistrarea audio-video fără acordul participanților la întâlnirea din** [REDACTED] din declarațiile reclamantei și cea a martorului [REDACTED] [REDACTED] precum și din răspunsul la întâmpinare formulat de reclamat, reiese că nu a fost solicitat în

niciun fel consimțământul pentru înregistrare. Reclamatul se apără susținând urmărirea unui interes public, însă *Regulamentul UE 2016/679* prevede la art. 6, alin. 3) că temeiul pentru acest lucru trebuie să fie prevăzut de Dreptul Uniunii sau dreptul intern care se aplică operatorului. Mai mult, același articol prevede că „Dreptul Uniunii sau dreptul intern urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit.” Or, răspunsul pe care reclamanta l-a oferit în cadrul întâlnirii putea fi obținut printr-o solicitare formală adresată acesteia, în calitate de prorector responsabil cu studenții și relația cu comunitatea, înregistrarea fără consimțământ nefiind astfel singura cale prin care interesul public invocat de reclamat putea fi apărut.

Cu privire la **utilizarea și distribuirea înregistrării fără acordul participanților** se aplică aceleași considerații tocmai menționate. Difuzarea fără consimțământ a înregistrării ședinței din data de [REDACTED] care conține vocea și imaginea persoanelor participante constituie o prelucrare suplimentară ilegală a datelor personale.

Chiar dacă ședința a fost una informală, participanții au avut așteptarea legitimă a confidențialității într-o întâlnire internă.

În legătură cu acuzația cu privire la **editarea înregistrărilor efectuate**, în scopul alterării conținutului înregistrării și a reputației reclamantei, ținând cont de competența membrilor Comisiei de Etică a ULBS, nu s-a putut efectua expertiza necesară stabilirii manipulării și prelucrării materialului audio-vizual pus la dispoziție de către reclamantă. Se apreciază că acest mijloc de probă se poate administra într-o procedură penală și nu în fața unei comisii de etică și deontologie universitară, iar alte probe nu au fost administrate sub acest aspect, sens în care petitul va fi respins ca nefondat.

Potrivit art. 7, alin 2 din Regulamentul Comisiei de Etică Universitară, aceasta poate aplica următoarele tipuri de sancțiuni pentru încălcarea normelor de etică și deontologie universitară studenților, studenților-doctoranzi, cercetătorilor postdoctoranzi și cursanților, pentru încălcarea eticii universitare:

- a) avertisment scris;
- b) anularea rezultatelor evaluărilor;
- c) exmatricularea;

d) alte sancțiuni prevăzute de Codul de etică și deontologie universitară

De asemenea, Regulamentul Comisiei de Etică Universitară din ULBS prevede, conform art. 8 că, în cazul abaterilor de la prevederile Codului de etică și deontologie profesională, Comisia de Etică universitară stabilește *o singură sancțiune pentru fiecare abatere*, avându-se în vedere gravitatea abaterii, precum și împrejurările comiterii faptei, gradul de vinovăție, consecințele faptei, comportarea anterioară și eventualele sancțiuni aplicate anterior, recunoașterea faptei.

Față de cele de mai sus, constatând că în cauză studentul [REDACTED] în cadrul Facultății de Drept a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu a comis abaterile prevăzute de art. 7, alin. 2 și art. 61 din Codul de etică și deontologie universitară al Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți, în baza art. 2 alin. 1, lit. c, art. 4 și următoarele din Regulamentul Comisiei de Etică Universitară din ULBS, raportat la art. 164, art. 167 și art. 171, art. 172 alin. 3 lit. a), alin. 4 și alin. 5 din Legea 199/2023, Comisia de Etică Universitară

DISPUNE

1. Aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 7, alin. 2, lit. a) din Regulamentul Comisiei de Etică Universitară a ULBS, domnului [REDACTED] la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, respectiv **avertismentul scris**, sub aspectul comiterii abaterii prevăzute la art. 7 alin. 2 al din Codul de etică și deontologie universitară al Universității „Lucian Blaga” din Sibiu privind confidențialitatea, pentru fapta de *înregistrare audio-video fără consimțământul participanților la întâlnirea din* [REDACTED] inclusiv a reclamantei [REDACTED], încălcând dreptul persoanelor la protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, care trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege.

2. Aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 7, alin. 2, lit. a) din Regulamentul Comisiei de Etică Universitară a ULBS studentului [REDACTED] la Facultatea de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, respectiv **avertismentul scris**, sub aspectul comiterii abaterii prevăzute de art. 7, alin. 2 din Codul de etică și deontologie universitară al

Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, pentru fapta de *distribuire la data de 19.09.2024 a unei înregistrări audio-video, fără acordul persoanelor care au participat la ședința din* [REDACTED], încălcând dreptul persoanelor la protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, care trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege.

3. Respingerea petiției cu privire la editarea înregistrărilor efectuate, ca nefondat.
4. Prezenta hotărâre se trimite consilierului juridic al ULBS pentru emiterea avizului.
5. După avizare, hotărârea se comunică Rectorului ULBS, în vederea aducerii ei la îndeplinire după rămânerea definitivă a sancțiunii, precum și reclamantei [REDACTED] și persoanei reclamate [REDACTED].
6. Cu drept de contestație la CNEMU în termen de 30 zile de la comunicare.

Președinte de complet,

Lect. univ. dr. Bogdan-Vlad Vătavu

Aviz,

Consilier juridic Daniela Bădilă

